

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi M. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI S 42/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 5 sierpnia 2024 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 12 czerwca 2024 r. M. P. (dalej: „skarżący”), wywiódł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie VI S 42/23 wnosząc o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. VI S 42/23;
2. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego sumy pieniężnej w wysokości 10 000 zł;
3. rozpoznanie skargi pod nieobecność skarżącego;
4. zasądzenie od Sądu Apelacyjnego w Warszawie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że od dnia 16 stycznia 2023 r. nie rozpoznano wywiedzionej skargi na przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawodawca w art. 3 u.s.p.p. wymienił postępowania, w których taka skarga może zostać wywiedziona, wskazując jednocześnie podmiot legitymowany do wystąpienia w konkretnym przypadku ze skargą. W orzecnictwie Sądu Najwyższego ugruntowana jest linia orzecznicza, że wyliczenie to ma charakter zamknięty (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 11 grudnia 2019 r., I NSP 170/19; 8 grudnia 2021 r., I NSP 210/21; 22 czerwca 2022 r., I NSP 160/22; 17 kwietnia 2024 r., I NSP 121/24). Z uwagi na to, że postępowanie w przedmiocie przewlekłości postępowania nie znajduje się ustawowym katalogu to niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość tego postępowania (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z: 20 października 2021 r., I NSP 168/21; 22 czerwca 2022 r., I NSP 192/22; 7 grudnia 2022 r., I NSP 298/22).

Przedmiotem postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie VI S 42/23 jest przewlekłość postępowania. Mając na uwadze wyraźne brzmienie art. 3 u.s.p.p. na to postępowanie nie przysługuje skarżącemu skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym

bez nieuzasadnionej zwłoki. Wywiedziona w niniejszej sprawie skarga jest zatem niedopuszczalna z mocy prawa.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ms]